

Fantastiske dage i forbundsregi

I uge 4 var en mindre delegation fra Aarhus 1900 Tri taget på forbundets tur til Playitas. En sød tandlæge studerende var alt hvad der skulle til, så kunne Aarhus pludselig stille med hen ved 10 mand klar til episk træningslejr. Af frygt for at nogen skulle få den tanke, at jeg (Stoneyard) var taget på tur for at socialisere med pøblen af glade motionister og Ironman fænomener, valgte jeg taktisk at bo på værelse med forbundets velsagtens mest arrogante mand, den Ordnung muss sein hævdeende svømmekanon fra Sydslesvig, Andreas Schönrock. Lejren begyndte i den lokale restaurant med at stille sulten efter en længere rejse. Dette foregik i selskab med den altid sympatiske hjerter Konge (tjek Toft'speedos) og i samme metaforiske kategori, det altid farlige ES fra Sigma Tri "PI(M)P" aka. Rasmus Petræus. Begge herre var meget begejstrede for endelig at være kommet ned i varmen, i følge Toft var Petræus entusiasme begrundet i et manisk behov for at fjerne kropsbehåring, og at dømmes på stængerne var dén disciplin da også veludført i en sådan grad at selv Helle Frederikken må være misundelig.

Toft og Petræus var dog ikke de eneste hurtige drenge på lejren, ud over den omvandrende Colgate reklame Rasmus Henning, boede vi i samme aparthotel som de navnkundige Raelert brødre. Vores idoldyrkelse af de næstmest kendte brødre i Tyskland (efter brd. Grimm) faldt dog lidt til jorden, da ingen af de nystartede triathlon folk fra Aarhus synes at ane hvem Raelert brødrene overhovedet var! På grænsen til blafemi vil nogen mene! Det samme var tilfældet da legenden "Hell on Wheels" Thomas Hellrigel kiggede forbi ved en svømmelektion – ingen anede hvem Hellrigel var! Men så er det godt at forbundet har Morten Fenger, som er leveringsdygtig i anekdoter og besidder rå mængder af 90'er nostalgi i sin blotte tilstedeværelse. Det var således fantastisk at se Morten dukke op til off bike løb iført landsholds shorts fra '98 og ditto t-shirt – komplet med mavetaske! Der gik sjældent mere end 2 min. før t-shirten røg og generalsekretæren blottede sine "Guns" med de på Amager, samt visse dele af Sydkøbenhavn, svært populære tatoveringer!

Forud var gået 100 km hård cykling, herunder det famøse Cardon – en ren djævel med en gennemsnitlig stigningsprocent på 10! Her fik man koldsved, når tandhjulet løb tør for tænder. Scener fra Tour de France, hvor Greg Lemond vælter af cyklen af bare anstrengelse udspillede sig for det indre blik, og i et enkelt tilfælde in real life for den uheldige 1900 pige Harley. Sheriffen Fenger udlovede en dussør på én kasse bajere til den, der kunne slå den unge cykelrytter Mathias Strange i dennes elegante ridt mod toppen, men der var dog ingen der var tørstige nok til for alvor at udfordre den unge letvægter. På nedkørslerne var det derimod de tunge drenge der dominerede, og den Cola og Kinder-chokolade glade Schönrock kastede sit 90 kg's Adonis legeme ned af bjergene med dødsforagt, skarpt forfulgt af forhjulslirets ukronede konge – Fenger!

Det var med andre ord en udfordrende dag i bjergene og måske derfor var der kun mødt en beskeden flok op til det efterfølgende off bike løb. Jeg havde egentlig regnet med rolig jog

omkring havnepromenaden, men det blev så lavet om til en 8 km off road tur ude i terrænet – stille og roligt naturligvis, for folk var jo trætte.. eller? I begyndelsen gik det fint med Fenger der satte pace, og tankerne blev ledt hen på 90'ernes legendariske trio, Sandvang, Bent A. og Fenger: " Hvis én af de andre bliver lidt for god på løbet så er det om at tage sig sammen", som sidstnævnte så kontant udtrykte det i en gammel udsendelse om "musketerene". Nu er jeg hverken Bent A. eller Sandvang, men da jeg efter godt 20 min. "jog" eksploderede, havde vi et gennemsnit på 4.35 pr. km i hårdt terræn og jeg måtte slippe Fenger og Grønbeck senior, som efterfølgende skruede tempoet en ekstra tand. Jeg var gået sukkerkold som sjældent set, og måtte gå/ lunte hjem til resortet. Flere gange overvejede jeg ligefrem at stoppe en bil for at få et lift hjem. Endelig hjemme faldt jeg om på sengen i fosterstilling ude af stand til at registrere tyskerens spydige kommentare om igen at "glemme mit hovedet" – men så igen, det er svært at høre alt mellem knasende chipsposer og knitrene papir fra kinder überraschung! Jeg var vel "væk" i en halv time, før jeg kunne vralte over i kiosken efter salte chips, Red Bull og vingummi – hvilken episk dag! Svømmetræningen måtte jeg observere fra bassinkanten og der fangede jeg så Fenger, der kunne afsløre, at han også havde været helt ødelagt, hans taktik havde bare været konstant at ligge en halv meter foran og dermed bluffe rollen som den stærkeste! På den måde lærte jeg denne dag endnu et trick af den gamle cirkushest!

Man har også kunne være så heldig at blive guidet af den glade tømrer – working class hero Mads Vittrup. Når Mads ikke giver den som familiefar og passer sit arbejde, rejser han rundt i verden og laver klasse-resultater og fantomløbetider, men som Mads så beskedent siger "Jeg er jo bare en glad motionist"! Mads er generelt en svær mand at bringe ud af fatning. Således var Mads snarråddig, da en af turens challenge-fænomener med fuld hammer på en nedkørsel siddende på 70.000 kr's issenkram, men beklageligvis minimalt træningspensum begrænset til læsning af "I'm here to win" og "Udfordringen", foretog speedway manøvre, ved at blokke bagbremsen. Resultatet heraf var et flækket bagdæk – "mærk kontakt flade mellem carbon cykel og autoværn"! Den beskedne vægtforskel mellem challenge-fænomenet og Vittrup, betød at de byttede baghjul og reparerede nødtørftigt med papir i håb om at dette ville holde – senere måtte lejrchefen (Krüger) dog aggere servicebil for de nødstedte! Hele dette scenarie opblusser det meget relevante emne, nemlig hvorvidt vægtklasser bør indføres i triathlon sporten, sådan som det så glimrende blev foreslået i forbindelse med tirsdagens aften-seminar!

På torsdagens meget tiltrængte hviledag, var der kåring af årets elitepræstation, som gik til den altid storsmilende europamester fra Esbjerg, Camilla Pedersen. Den tidligere ishockey spiller med den (Citat Mogens Strange) "meget spændstige krop" har gjort kometkarriere og har på bare 2 år etableret sig som landsholdsatlet! Isen har hun dog ikke helt kunne slippe, hvorfor hun ofte ses i hotellets isbar. Hvad angår den 4. disciplin - dessert ad libitum, kan hun dog ikke helt være med drengene, hvor Toft er i føretrøjen. Generalsekretæren er dog (også her) helt uden for kategori, i et tag-selv orgie der kunne brødføde et middelstort etiopisk metropol i en måned – hold jer fra fedtet og spis masser af is, lyder Fengers enkle kostråd! Kåringen som årets talent gik til den notoriske lemmerdasker Kasper Stenderup-

Korch, den brølstærke fighter med de motoriske udfordringer, både figurativt og bogstaveligt et fyrtårn i den danske talentmasse som vælter frem i disse år. Efter kåringen var det tid til den i Herning opvoksede jydefriske, strikhue iførte og altid glimt-i-øjet bærende Michelle Vesterby, som charmede tilhørende med sine enkle men klare budskaber. På trods af let bævende stemme pga. det intellektuelt overlegne og dermed intimiderende publikum, gik enkelte budskaber dog rent ind hos denne artiklens forfattere: "spørg altid kæresten om lov" (jf. Vittrup, der har ryddet op og fået lommepenge til træningslejr) "man spiser konstant når man holder hviledag" (tjek og dobbelt tjek) og "meld dig til X-factor, fordi din mor tror på dig"! Denne eye-candy af en oplægsholder, var en perfekt afslutning på en uge, som ind til videre har budt på en masse episk træning, men skuffet fælt i opbuddet af svenske topmodeller! Vi takker for hyggeligt selskab og gloværdige træningstimer.

Grüss Gott og Servus fra Stoneyard og Schönrock – arrogant, men det er sandt!